

Масе, Викторъ, собствено Феликсъ Мари — Massé, Victor (Félix Marie) — плодовитъ и обичанъ на времето си французски оперенъ компонистъ, род. 7 мартъ 1822 въ Лорианъ, умр. 5 юни 1884 въ Парижъ, ученикъ на Цимерманъ и Халеви въ Парижката консерватория, 1844 получава „Римската премия“ за кантатата си „Ренегатътъ отъ Танджеръ“, прекарва нѣколко години въ Римъ и пжтувания по Италия и Германия, следъ което се завръща въ Парижъ, и отъ 1849 започва да пише една редица опери — комически и сериозни, които, поради своята мелодичностъ, сж имали значителенъ успѣхъ, 1860—65 е билъ вокаленъ директоръ на „Голѣмата опера“, а отъ 1866—80 професоръ по композиция въ консерваторията. Творби — опери: „Фаворитката и робинята“ (съ италиански текстъ), „Забулената пѣвица“, „Сватбигъ на Жанета“, „Годявката на дявола“, „Фиоръ д'Алица“, „Дъщерята на бригадира“, „Павелъ и Виргиния“ — най-хубавото му творение, „Нощта на Клеопатра“ — посмъртна и др.

Маскани, Пиетро — Mascagni, Pietro — именитъ италиански оперенъ



Пиетро Маскани

компонистъ, род. 7 дек. 1863 въ Ливорно, училъ въ Миланската кон-

серватория при Саладино и Понкиелли, отначало капелмайсторъ на разни малки провинциални сцени, следъ като бива прославенъ като оперенъ компонистъ съ операта си „Cavalleria rusticana“ — „Селска честъ“, бива назначенъ за директоръ на музикалния лицей на името на Росини въ Пезаро, а после директоръ на Националната музикална школа въ Римъ. Творби — оперитъ: „Селска честъ“, спечелила конкурса за едноактна опера, обявенъ отъ издателя Сонцоньо; „Амико Фрицъ“, „Ратклифъ“, „Зането“, „Силвано“, „Приятелката“, „Изабо“ и „Паризина и ластовичка“. Славата си М. дължи само на „Селска честъ“, поради сюжета и своеобразната мелодика на музиката, до като другитъ му опери не допринасятъ нищо за неговия композиторски активъ, — напротивъ — понижаватъ го. Освенъ опери, писалъ е още и: симфоничната поема „Davanti S. Teresa“, една погребална меса и една „Сатанична рапсодия“ — за киноизпълнение.

Маскъ, фр. masques, нѣм. Maskenspiele, ит. ludi — сж се наричали презъ XVI ст. дворцови представления съ музика (вокална и инструментална) и танци. Оркестрътъ се е състоялъ отъ всички видове инструменти, а сценическата наредба се е отличавала съ своя луксъ. М. сж предходници на операта въ Англия, кждето сж се задръжали до началото на XVIII в.

Масне, Жуль Емиль Фредерикъ — Massenet, Jules Emil Frédéric — виденъ французски компонистъ на по-новото време, род. 12 май 1842 въ Монто при Сенъ Етиенъ на Луара, умр. 13 авг. 1912 въ Парижъ, ученикъ на Парижката консерватория (композиция-Амбруазъ Тома). За кантатата си „Давидъ Рицио“ получава 1863 г. „Римската премия“ и продължава своитъ занятия въ Италия. 1878 е професоръ въ Парижката консерватория — до 1896, когато напуска службата, за да живѣе като свободенъ художникъ. За пръвъ пжтъ М. обръща внимание върху себе си като компонистъ съ една оркестрова сюита, изпълнена съ значителенъ успѣхъ въ концертитъ „Pasdeloup“, после съ духовнитъ си опери: „Мария Магдалина“, „Ева“ и